

Vinařické listy

Č. 1. únor 2019

EDITORIAL

Vážení spoluobčané,

než začnu psát něco „významného a chytrého," dovoluji vám ještě jednou popřát mnoho zdraví, lásky, životních a pracovních úspěchů v novém roce 2019. Co se týče nového roku, tak doufám, že pro nás všechny bude úspěšný, radostný a že na konci roku na něj budeme vzpomínat jako na rok s velkým R.

Jak možná někteří z Vás zjistili, tak mnoho obcí a měst v okolí zdražily známky za svoz komunálního odpadu. My jsme se prozatím rozhodli ceny za svoz odpadu v letošním roce nezvedat, ale bohužel se tomu do budoucna nevyhneme, a i my budeme muset k tomuto nepříjemnému kroku přistoupit. Již dnes doplácíme nemalé peníze za každého občana v řádech desítek tisíc korun a tyto peníze pak mohou chybět v rozpočtu obce na jiné potřeby obce. Po několika letech nám letos zdražila firma Compag ceny za svoz TKO i za svoz plastů, papíru a jiných komodit a to je jeden z důvodů budoucího zdražení.

Další položkou, na kterou obec doplácí, je cena vodného, která je nižší než v okolí a ke všemu je nespravedlivá vůči našim občanům, kteří nemají možnost se na obecní vodu napojit a musí platit cenu výrazně vyšší a sledovat, jak obec dotuje vodu spotřebovanou občany. Cítí se proto, a asi poprávu, trochu znevýhodnění, že nám peníze potom chybí třeba na chodníky apod. Já ani moc odpovědí, než že mají pravdu, nemám. Proto na nejbližším zastupitelstvu budu požadovat její zdražení a není to jen z udaných důvodů, ale je to i díky navýšení ceny soli, energií, vzorků vody a spotřebních materiálů k úpravě vody. Tuto změnu by občané na svých peněženkách pocítili až v září, a proto při nejbližším dubnovém odpočtu bude ještě cena za vodné původní. Výši ceny se včas dozvíte buď zde v novinách, na úřední desce anebo na tradičním setkání s občany, kde bude vše dopodrobna vysvětleno a upřesněno.

Samozřejmě že i v tomto roce budeme pokračovat v rekonstrukcích stávajících chodníků a doufám, že se konečně započne realizovat nový chodník „ke školce v Dobrovici“, na který se aktuálně dodělává projekt a následně se bude podávat žádost o dotaci.

Další témata a věci, které vás zajímají ohledně obce a zastupitelstva, budou prezentovány na setkání s občany obce. Budu se velice těšit na setkání s Vámi a doufám, že dorazíte ve velkém počtu.

S pozdravem Váš starosta Jiří Kohout

PLÁNOVANÉ AKCE

SDH Vinařice

Vás srdečně zve na

HASIČSKÝ PLES

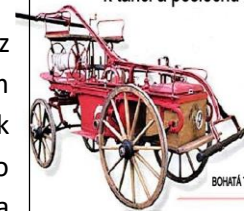
k tanci a poslechu hrají bratři Omastkové

16.2.2019

od 19h.

v místní hospůdce

BOHATÁ TOMBOLA*OBČERSTVENÍ ZAJIŠTĚNO*VSTUPNÉ 100Kč

KURZ PLETENÍ Z PEDIGU

Dne 2. 3. od 9.00 proběhne v pohostinství minikurz pletení z pedigu pod vedením Anety Hlaváčové. Zájemci se hlase na tel: 605475543, počet míst je omezen!

MAŠKARNÍ PRO DĚTI

REJ

čarodějnic a čarodějů

Vinařická hospůdka

slet **3.3.** od **14.hod**

košťata a hůlky s sebou

budeme tančit, vařit a kouzlit

INFO OBCE

- Upozorňujeme občany, že začátkem února (dle přízně počasí) proběhne pokácení vzrostlých stromů vedle bývalého obchodu za úřední deskou z důvodu doporučení dendrologa. Po dobu prací bude v místě omezena doprava a průchodnost pro pěší. Prosíme, dbejte v tuto dobu zvýšené opatrnosti, děkujeme za pochopení.
- Informujeme občany, že od května, po jarním odečtu vodného, dojde ke zvýšení ceny vodného z 30,- Kč na 35,- Kč za m³. Zvýšení ceny vodného se tak promítne do odečtové sumy až při zářijové platbě. Do května platí ještě stará cena.
- Informuje občany, že firma Compag s.r.o. na letošní rok zvýšila ceny za odvoz odpadu. Za rok 2018 obec dotovala odvoz odpadu 280 000,- Kč. V současné době je platba za odpad 500,- Kč za dospělého občana a 350,- Kč za dítě. Zastupitelstvo se shodlo na potřebě zvýšení cen za odvoz odpadu pro jednotlivé občany, aktuálně probíhá diskuse o míře tohoto navýšení.
- Informujeme občany, že je nově možné využívat služeb Sběrného dvora v Dobrovici, je možné do něho vozit odpad za úhradu dle aktuálního ceníku Sběrného dvora. Bližší informace, včetně podrobného ceníku, najdete na webových stránkách obce, na úřední desce nebo Vám budou sděleny v úřední hodiny na obecním úřadě, ale také přímo ve Sběrném dvoře Dobrovice.
- **SETKÁNÍ S OBČANY proběhne v měsíci březnu** (termín bude upřesněn prostřednictvím SMS, rozhlasu a na webu obce) v místním pohostinství, kde veškeré výše uvedené záležitosti a mnohé jiné budou společně prodiskutovány.
- Obecní úřad pořádá pro své občany a přátele výlet do Kutné Hory v sobotu 27. dubna 2019. Více informací níže.

VÝLET DO KUTNÉ HORY sobota 27. dubna 2019

- Pro výlet je zajištěn speciální průvodce, který nás provede krásami Kutné Hory
- V rámci výletu navštívíme: Kostnici, Chrám sv. Barbory, Vlašský dvůr a zlatý hřeb výletu Měšťanský pivovar Kutná Hora

- Oběd je zajištěn ve stylové restauraci Dačický, která je vyhlášenou restaurací, o které byla natočena reportáž v Toulavé kameře na ČT1 a je doporučena na několika zahraničních turistických a gastronomických průvodcích.

- **Autobus a průvodce je zdarma, účastníci si hradí pouze vstupy** (výhodnější na základě množstevní slevy) a útratu.

- Více informací na obecním úřadě, nebo K. Slaná. Zájemci o výlet se nahlašte včas (nejpozději do 30. 3. 2019) na tel: 605 475 543, počet míst je dle obsazenosti autobusu!

CO SE DĚLO V PROSINCI A LEDNU

ŠTĚDRÝ DEN NA NÁVSI

Polední nadělování na návsi o Štědrém dnu je již několik let krásnou tradicí, kterou k naší radosti do svého vánočního programu zařazuje stále více občanů a přátel naší krásné vsíky. Stromeček tak ozdobilo více než 60 dárečků pro nejmenší děti z obce a jistě všem udělaly radost ještě před tím, než přijde to vytoužené „ježíškovské“ finále u každého doma. Děti z hasičského kroužku si připravili vánoční recitaci básničky s animací sněhuláka, kterého vytvořila Lenka Hlaváčová. Nechyběl ani blok vánočních koled, které s dětmi nacvičila Mgr. Lenka Antonínová s hudebním doprovodem Miroslava Lamberta. K dokonalosti Štědrého dne tak chyběla už jen sněhová nadílka, které jsme se bohužel nedočkali, ale bohatě nám stačilo, že alespoň nepršelo. Tak snad ty Ladovské Vánoce přijdou příště.

TURNAJ O POHÁR STAROSTY VE STOLNÍM TENISE

Dne 28. prosince proběhl na novém sále v bývalém obchodě první ročník turnaje o putovní pohár Starosty ve stolním tenise. Turnaje se zúčastnilo celkem 13 hráčů a probíhal téměř celý den. Vítězem turnaje se stal Miroslav

Bým, na druhém místě se umístil Michal Nosek a na třetím místě Luboš Repš. Za všechny zúčastněné bych chtěl poděkovat nejen pořadatelům, kteří se vzorně starali o přísun tekutin a dobrého jídla, ale zejména starostovi Jiřímu Kohoutovi, který nám všem umožnil tento krásný sport, zde na Vinařicích provozovat. Vítězům gratulujeme a těšíme se na další ročník turnaje o putovní pohár Starosty.

Za SDH Vinařice Michal Nosek

III. VYCHÁZKA NA ZAKONČENÍ ROKU

Konec roku jsme již potřetí oslavili společnou procházkou zakončenou opékáním vuřtů.

Tentokrát jsme šli cestou od bytovek k bojetickému hřbitovu a přes les na Švédské šance, kde už byl roztopený oheň, abychom si mohli opéct vuřty. Lehce mrzlo, a tak jsme se nemuseli bát, že se domů vrátíme zablácení. Zcela jistě to bylo pro všechny účastníky prima strávené dopoledne.

INFORMACE SBORU DOBROVOLNÝCH HASIČŮ

Koncem roku 2018 došlo k personální změně na pozici starosty sboru SDH, kdy dosavadního starostu Jana Suchardu vystřídal ve funkci Jan Pastorek. Ostatní funkce ve sboru zůstávají nezměněny.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

NAROZENÍ: Natálie Bělová (leden 19)

                              Maxmilián Prácheňský (prosinec 18)

K narození nových občánků gratulujeme!

Z HISTORIE OBCE – POKRAČOVÁNÍ PŘEPISU KRONIKY

OBECNÍ PŘIRÁŽKY A DÁVKY (27 - 29)

Obce dříve měly málo možností k pobírání státních dotací na svoje mimořádná vydání. Příjem peněz do pokladny obce byl proto řešen formou vybírání obecních přírážek k daním placených občany a některých dávek. Zachyceny jsou v některých létech od r. 1903 do 1931. R. 1903 vybíráno bylo z daní 29% obecní přírážky a 11% školní přírážky. R. 1904, 1906 též 29% ze všech daní mimo z daně z příjmu, r.1909, 1911 a 1912 rovněž 29%. R. 1913 40% přírážky k daním, poněvadž předsevzaté práce v obci, hlavně stavba silnice, vyzdění dolního rybníku a oprava obecních domů č. 22 a 35 zvýší značně obecní vydání. Na r.1914, 1916 a 1917 vždy 40%. Na r. 1918 nebudou žádné přírážky vybírány poněvadž není naděje na pokračování se stavbou silnice. V r. 1920 bylo už žádáno o povolení 500% obecní přírážky, aby dluh, vzniklý stavbou silnice, mohl být co nejdříve, ještě ve staré měně uhrazen. Na r. 1922 a 1923 stanovena přírážka 500% k přidaným daním a 15 % k dani činžovní. Na r. 1925 100% k přímým daním, 1926 200% k př. Daním mimo daně činžovní, r. 1927 695% a 1928 210% k přímým daním. V r. 1929 obec. Přírážka 90% ke všem daním mimo z daně činžovní, r.1930 99% a 1931 200% ke všem daním mimo k dani činžovní.

Mimo to zavádí se v r. 1928 u hostinských v čís. Pop. 1, 24 a 58 obecní dávka z prodaného piva 8 haléřů za jeden litr. Za psa vybírá se 5 Kč ze druhého psa u jednoho majitele o 50% více. Za použitý elektrický proud světelný 10 hal. z 1 KW, za motorový 5 hal. z 1 KW. Za vyčerpané lihoviny v obchodě Franti. Verfla stanoven roční paušál 100 Kč.

JINÉ ÚDAJE OBECNÍCH ZÁPISŮ

Zdravotní komise nařízená okresním hejtmanstvím v Ml. Boleslavi stanovila, aby pro osoby bez vlastního přístřeší, stížené epidemickou nemocí, sloužil obecní domek č.p. 22 za obecní špitál. Nařízeno v r. 1883.

Na základě přípisu okresního výboru v Ml. Boleslavi byl dně 19. května 1905 jmenován čestným občanem obce Vinařické J.J. nejvyšší maršálek zemský, kníže Jiří Lobkowic /Pozn. důvod k tomuto vyznamenání není znám/.

Úprava studnice na Sobotkové zahradě. R 1906 se má nová studánka z obecních peněz na Sobotkové zahradě postavit a postavit tam pumpu a Josef Sobotka dovoluje vodu z ní po trubkách pouštět do studánky u Klabanových za poplatek 10 korun ročně – dle ujednání na schůzi obec. Výboru 22.12.1906.

V roce 1905 byla udělena koncese k vedení obchodu Fr. Verflovi /čp. 48./

18.7.1920 povoleno čepování lihových nápojů Jos. Machovi /č. 24./

V I. svět. Válce upsáno na I. – VI. Válečnou půjčku cca šest a půl tisíce korun /rakouských/. Koncem roku 1920 bylo nutno doplatit ještě $\frac{3}{4}$ této hodnoty, tj. 4875 korun, které se uhradily prodáním půjčky národní svobody a výpůjčkou 3000 kor. u Okresní hospodářské záložny v Ml. Boleslavi.

Koncem roku 1918 upsáno na národní dar 1590 kor. a na půjčku národní svobody 1000 korun. V březnu 1920 upsáno na prémiovou půjčku národní svobody 1000 nebo 2000 Kč.

V kruhu obec. Zastupitelstva obce Vinařické bylo schváleno starý švestkový sad / pozn. dolní část ve vrbičkách/ vykáceti a vysázeti jabloněmi a hrušněmi což se stalo v r. 1920 a polovinu hořejší od obecní louky k okresní silnici v roce 1921 a platilo se za jeden štěp 16 – 17 kor., za jeden švestkový stromek 20 korun. Ve Vinařicích dne 16. května 1921 Václav Sita starosta.

Snižování pracovní doby v obchodech a živnostech. 21. srpna 1925 usneseno, aby obchod byl ještě v neděli dopoledne k nákupu otevřen. 29. prosince 1925 rozhodnuto o došlém přípisu ohledně zavedení osmihodinové pracovní doby v živnostech kovářských a kolářských na venkově odpovědět, že toto zavedení jest nemožné.

Živelní pohromy a nákaza hospodář. zvířat. V r. 1929 postižen byl skot nakažlivou pohlavní nemocí /bělotok ?/. Velké krupobití července postihlo nejen naši obec, ale většinu krajů Čech. Prudký déšť s nebývalým množstvím krup zničil z velké části dorzávající úrodu polních plodin tak, že způsobil velké škody všem zemědělcům.

Mrchoviště. V roce 1929 z příkazu okresu zřídí se mrchoviště ve svárovách. /Pozn.: bylo to v záhybu polní cesty směřující k silnici od nádraží k Sýčině, vpravo vedle hráze bývalého kdysi rybníka ve svárovách, kde se později

řikalo „U Límanové louky“. Do té doby odvážela se zdechlá zvířata na mrchoviště na šalda, na severní stranu těsně u lesa Velký Studený. Po druhé světové válce zavedeno zpracování uhynulých zvířat, která si nyní odváží kafilerie v Tišicích u Neratovic./

OSOBNOST OBCE ANEB ŽIJÍ MEZI NÁMI

Při povídání s paní Kašparovou jsem zjistila, že se narodila ve stejný únorový den jako můj syn a je to tak již několikátý člověk na Vinařicích, který 17. února vykoukl na svět. Zřejmě je to výjimečné datum ☺, stejně jako paní Kašparová. S radostí vzpomínala a vyprávěla o dobách dávno minulých a byla radost ji poslouchat. Snad trocha té nostalgie bude znát i z přepisu rozhovoru. Příjemné čtení.

1/ Povězte něco o svém životě..

Do školy jsem chodila do Dobrovice. Když jsem vyšla školu, tak jsem se měla jít učit na kadeřnici, protože tatínek měl v Dobrovice na náměstí kadeřnictví. V té době bylo v Dobrovice šest kadeřníků – holičů a všichni se užívali. Tatínek měl kadeřnictví a holičství už jako svobodný a byl to moc hodný člověk. Pracovala u něj jako kadeřnice například Zdenka Kohoutová, Jirky Kohouta babička. Já jsem chtěla být také kadeřnicí a měla jsem domluveno, že se budu učit v Boleslavi u Vídneru, to bylo největší kadeřnictví v Boleslavi.

Jenomže na okrese byla nějaká „baba-komunistka“ a ta mi řekla, že nemám na tohle učení nárok. Ona nesnášela živnostníky a tak mi to zakázali. To byla taková doba, dnes si to ani neumíme už představit. Zacházeli s námi tenkrát hrozně. Nejsem ani vyučená. Baba mě totiž doporučila do Škodovky, kam jsem se vůbec nehodila. Byla jsem malá a hubená, vůbec se mi tam nechtělo a tak mě maminka nedala. Po škole jsem šla hned do práce na mojí první kampaň do cukrovaru. Pak jsem se dostala do Sucharu – to je jak je v Mladé Boleslavi Soupek, tak po levé straně je pekárna, snad tam pečou dodnes. Dole bývali pekaři a cukráři a my nahoře jsme dělali oplatky. Bylo nás tam asi 50 holek a byla tam úžasná zábava, prožila jsem tam moc hezký čas, tedy asi pět let, než jsem se vdala a zůstala doma s Jozífkem. Když byli Jozífkovi 3 roky, tak jsem nastoupila zase do cukrovaru a zůstala tam 31 let. Měla jsem bráchu Milana, ten byl zrovna v učení a tak musel, když jsme s maminkou měli odpolední Josku hlídat. Když jsem se vracela v deset hodin z práce, klepala jsem se, jestli mám Josku celého, protože mě brácha strašil, že jestli bude zlobit, tak že mi ho zabije (smích). Musel hold hlídat, když jsme byli s maminkou na kampani, tak to si mládí moc neužil.

2/ Kde jste v cukrovaru pracovala?

V cukrovaru jsem prošla snad vším. A cukrovar miluji dodnes, ten mě živil a mám na něj hezké vzpomínky. Dříve, dokud byla ještě paní Hložková, bývalá pošťačka, tak jsme se scházeli. Její dceru Laděnku mám ráda dodnes, to byla moc hodná holka. Ládíka Hložka jsem znala od dětství a v cukrovaru jsme se potkávali. Vždycky jsem mu říkávala, aby mi udělal věnečky nebo dort, on byl totiž vyučený a široko daleko vyhlášený cukrář. A on vždycky na to, že udělá, ale že musím se zeptat mámy (myšleno manželky), že to u nich vede ona. A já na to zase říkala, že než bych se ptala jeho mámy, to raději nic nechci. Ona byla taková rázná, rozhodovala, komu co udělají a komu ne. A když jsme se pak jako důchodkyně sešly v cukrovaru na kampani, tak jsem zjistila, jaký je to moc hodný člověk, staly se z nás kamarádky a ty dorty a věnečky mě nakonec naučila péct ona. Dodnes je dělávám.

MEDAILONEK

JAROSLAVA KAŠPAROVÁ roz. LANGOVÁ

- narodila se v roce 1935 ve znamení vodnáře
- rodinný stav: vdova, dva synové, čtyři vnučky a 5pravnoučat
- má ráda ostrá jídla a nejvíc tatarák

3/ Jaký vztah máte k Vinařicům, jste rodačka?

Já jsem vinařická rodačka. Ve stejný den jako já se narodil také Pepík Bím. Narodil se on a za hodinu porodní bába běžela na Vinařice zase k nám a narodila jsem se já. Na Vinařicích to miluji, máme tady kořeny už dlouho, maminka byla také Vinařačka, tatínek pocházel z Voděrad.

4/ Změnila byste na Vinařicích něco?

Na Vinařice nedám dopustit. Byla jsem na Verunčině svatbě na hřišti a je to tam moc hezké, to by byl manžel rád, kdyby to viděl. Co ten se tam taky nachodil. Na svatbě jsem tam byla poprvé po 26 letech. Od jeho smrti jsem tam nebyla, nechtěla jsem tam chodit, protože jsem ho tam všude viděla. To jsem nedávala. Už bych tu nic neměnila, každý má hezký barák, je to tu upravené, ne, nic bych neměnila. Snad jen, aby lidi k sobě byli trochu lepší, hodnější.

5/ Myslíte, že nejsou?

Nevím, přijde mi, že je každý zalezlý, jeden druhého si moc nevšímá. Však jsme tady jen na chvíli. Mohli by jít lidi víc dohromady. Ti mladší. My starý, my už se nikam hrabat nechceme.

6/ Jak jste se poznali s manželem?

Poznali jsme se v Dobrovici na koupališti na zábavě. Často tam chodili vojáci z Mladé u Ledec. Vždycky se tam sešli vojáci v zelených a modrých uniformách a pak do sebe šili a dohadovali se. My jim s holkami říkali modráci a zeleňáci. (smích) Můj muž chodil v modré uniformě. Když jsme spolu už chodili, tak tatínek měl motorku a vždycky ho odvezl zpátky do kasáren. A protože pocházel až z Jaroměře, tak jsem si myslela, že až půjde z vojny, tak bude s láskou konec. Dokonce jsem se o tom s Milenkou Svárovskou vsadila, že se na mě po vojně vykašle. Ale ne, on to vydržel (smích). Měla jsem moc hodného muže. Rok jsme spolu chodili, než jsme se vzali. Manžel se vyučil jako topenář v Pardubicích, kde taky pak pracoval a jezdil po montážích a doma byl jen o víkendech. Doma jsme stavěli a tak toho bylo hodně na mě. Třeba ty schody co tady máme za vrátky, tak ty jsem si dělala sama. Naproti Hlaváč byl zedník, ten mi pomáhal a radil. Pustil mě k nim na chodník a já si tam vylívala bloky do forem. Až když se šel Jozífek učit, tak přešel manžel do Kosmonos k topenářům a ke konci pak už byl v podniku jen v kanceláři. Také jsem ho vyvedla z míry, to víte, všude spousta kšeftů a na práci doma nebyl čas. A jednou jsem potřebovala něco opravit, odbyl mě, že musím počkat. Tak jsem vzala telefon a volala do podniku, že potřebuji mluvit s vedoucím topenářů, že máme doma problém. Byl ochotný, že není problém, ať řeknu jméno a adresu, a když jsem se představila, tak hned spustil, že mu dělám ostudu.. (smích), a já na to, že to jinak nejde, když není schopen to doma udělat... a stejně to neudělal. Tak to bylo u nás jako s tou kovářovic kobyloou, všude si ho chválili, spoustu práce nadělal, ale doma se muselo počkat. Ale to si nestěžuji, naopak, když jsme začínali, tak mu všichni fotbalisti a kamarádi přišli pomoci, to zase se udělalo hodně práce. A Vinařice miloval, sice se mu sem zpočátku moc nechtělo, ale zvykl si a našel si tu spoustu kamarádů a pro hasiče by udělal, co mohl.

7/ Jste členkou hasičů?

Ano, jsem u hasičů a už u nich i umřu (smích). Však manžel byl taky starostou hasičů. Moc ráda na to vzpomínám, jak to šlo všechno dohromady. Každou chvíli pořádali hasiči nějaký výlet, třeba až na Slovensko jsme společně jeli. To bylo moc prima. Dneska snad ani žádné výlety nepořádají. Já bych na výlet jela hned, ale už bych nikam nedošla, zdraví tak neslouží. Zlatá hasičská éra, to ale nebyly jen zájezdy, na které tak moc ráda vzpomínám, ale také zábavy na zámku, kdy jsem se bála, že se propadneme, jak se tančilo. Dnes je to vše takové oddělené.

8/ Na co jste ve svém životě nejvíce hrdá? A je něco co byste udělala jinak?

Nejvíce hrdá jsem na ty své kluky, mám se s nimi moc dobře. Kluci jsou oba dva moc hodní, jak Pepa tak i Ivan. Nemáme mezi sebou žádné spory, ani jednou, že bysme se hádali nebo tak. Přestože Ivan umí být někdy prudší, tak na mě je hodný a neodbyde mě. Nesmím říct, že mám na něco chuť, protože mi to hned přiveze, toho si vážím. A nic bych nezměnila, jsem spokojená, jak to je. Mládí jsem měla moc hezké, a vlastně jsem měla hezký celý život. Jako dítě jsem si užila bezstarostné dětství, rodiče ani nevěděli, kde jsme a nebáli se o nás. Na Vinařicích byla spousta dětí, kopeček a kaplička to bývalo naše hřiště. U bytovky, jak je ten velký kámen, tak na něm jsme se vyhrály. Dozadu býval takový hluboký příkop, kde jezdily povozy a Hyblerovi tam měli pole, tam bylo hodně jílu a my na něj chodili, nadělali si na kameni hromady a plácali to jako modelínu. Nebo dole na „crčku“, jak býval hoření rybník, tam jsme si rozložili deky a slunili jsme se. Hyblerovi k večeru přivezli koně, tak jsme se na nich plavili a to byla radost. Když jsme se koupali, tak jsme museli odhrnovat kdejaký bordel, protože se tam koupaly taky husy a my plavali mezi nimi a nevadilo nám to. Skoro každé dítě mělo na starosti husy a ty jsme chodily pást na pole a pak do rybníka vykoupat a oni se nám vždycky potvory spojily, porvaly se a až když se nadělaly hloučky a plavaly v klidu po domů. To já si takhle vzpomenu a začnu nechce nikdo poslouchat (smích), Ivan nezajímá a nebaví, snad jediná Klára, ta

9/ Tak mi ještě něco povězte, na co si třeba

U Zvěřinů, když hrávali divadlo, to bylo nehrála, ale maminka chodívala hrát. loutkaři, vlezli jsme k nim do vozu, a oni měli děti stejně staré jako my. A co do hospody nahoru, to jsem obdivovala. chodila koukat pod okna, jak tam tancují. např. Sluka chodili do kostela bílých suknicích dělali toče na zábradlí. spousty lumpáren.

10/ Máte nějaké koníčky? Třeba knížky?

Žádné nemám, moc volného času práce, to byly moje povinné koníčky. nebaví. Hodně jsem pletla a co mě baví, mladý v práci, tak navařím pro celou rodinu, navařím a pak je obvolám, ať si pro to přijedou. Na Vánoce pečou 8 vánoček a cukroví pro všechny. Dělá to, dokud mi to jde.

11/ Co bych vzkázala lidem na závěr?

Aby se měli rádi.

vyštípaly, tak si rybníce, než jsme šly vyprávět a on to mi pořád říká, že ho to mě poslouchá.

vzpomínáte z dětství?

úžasné, já jsem Anebo, když přijeli hrály si tam, protože se nás u Zvěřinů vešlo Jako malá holka jsem Nebo když kluci jako ministrovat a v těch Nadělali jsme se

nebylo. Dvě děti a do Knížky nečtu, to mě to je vaření. Když jsou

Díky za rozhovor. Kamila Slaná